

A polgármester tanácsi határozat alapján átiratban üdvözölte Móra Ferencet, Félégyháza diszpolgárát.

„Mások is meg fogják előbb-utóbb találni a módját annak, hogy hálájuknak és szeretetüknek tőlük telhető nyomát adják“.

(A Délmagyarország munkatársától.) Az egész városban oszlatlan örömet keltett annak a kitüntetésnek a híre, amely néhány nappal ezelőtt érte Móra Ferencet, a szegedi kulturális igazgatóját, az országiszerte becsült nevű elbeszélőt szülővárosában, Félégyházán, amelynek közgyűlése ugyszólván egyhangulag diszpolgárává választotta meg. Mórát ebből az alkalomból az ország minden részéből valóssággal elárasztották üdvözlő levelekkel és táviratokkal, ami azt bizonyítja, hogy Félégyháza város közgyűlésének határozata Móra számára nemcsak félégyházi diszpolgárságot jelent.

Az általános ünneplésben résztvevő Szeged város tanácsa is, amely a hétfői ülésen foglalkozott a kérdéssel és elhatározta, hogy külön is üdvözlő közvetlen kitüntetés alkalmából Mórát. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester szédán a tanács határozatáról a következő átiratban értesítette Móra Ferencet:

„Nagyságos Móra Ferenc urnak, a szegedi múzeum és a Somogyi-könyvtár igazgatójának. Igaz örömmel értesülve a Nagyságodat szülővárosa részéről ért kiváló megtiszteltetésről, Szeged sz. kir. város tanácsa is siet megragadni az alkalmat arra, hogy Szeged város büszkesége és annak érdemes munkása iránt

érzett őszinte tiszteletének és nagyrabecsülésének kifejezést adjon. Diszpolgárrá választás formailag és tartalmilag véve kétségen kívül a tisztelet, a hála és elismerés legszebb külső megnyilvánulása és mégis úgy érezzük, hogy csupán némi viszonzószolgálatulása azon közlések egyikének, amelynek Móra Ferencel való kapcsolata örök időkre tiszteletet és hírnevet jelent. Szülővárosán kívül bizonyára még mások is, akiknek az író Móra Ferencel, ha csak írásain keresztül is valamelyes kapcsolatuk van, meg fogják előbb-utóbb találni a módját annak, hogy hálájuknak és szeretetüknek tőlük telhető nyomát adják. Adja Isten, hogy ebbeli öröme egy hön óhajtott hosszú életet át minél gyakoribb és minél teljesebb legyen. Szeged sz. kir. város tanácsának 1928. január 2-án tartott üléséből. Dr. Somogyi Szilveszter polgármester.“

A félégyházi diszpolgárságról szóló oklevelet, értesülésünk szerint, ünnepélyes keretek között nyújtják majd át Móra Ferencnek. Valószínűleg még ebben a hónapban rendkívüli közgyűlést tart Félégyháza képviselő-testülete és erre a diszpolgárságra meghívják Móra Ferencet is, de meghívják Szeged város törvényhatósági bizottságát, valamint azokat az irodalmi társaságokat is, amelyeknek tagja a kiváló szegedi író.

Beszélgetés Szabó Lászlóval élete regényéről,

melyet holnap kezd közölni a Délmagyarország.

Dr. Szabó László egyetemi magántanár barátainak látogatására néhány napra Szegedre érkezett. Ez alkalomból beszélgettünk dr. Szabó tanárral arról a nagy önéletrajzáról, melyet lapunk pénteki számában kezdünk közölni.

— Kissé félek, mondotta Szabó tanár, hogy történetem első három fejezete nem fogja a közönség várakozását kielégíteni. Aki azt gondolja, hogy mindjárt az első fejezetben egy Jules Verne regénybe illő kalandokat fog olvasni, az csalódik. Elsősorban a családomról, a származásomról kell elmondanom azt, amit tudok, mert e nélkül nem lehetne megérteni, hogy miért és miként alakultam azzá a sokszor zaklatott életű egyéniséggé, aki vagyok.

— Mint nagy gyakorlatú újságíró természetesen a saját születésemet is megírom; remélem, hogy ezt a leírást már senki sem fogja sablonosnak találni. De fájdalom, ennél a fejezetnél is baj lesz olvasóim egyrésznél, mert a világ egyáltalán nincs hozzászokva, hogy valaki oly brutális őszinteséggel beszéljen még a saját családjáról is, mint én teszem. Azonban én nem azért írom le éle-

tem folyását, hogy annak bármely részében bármit is szépítsék, vagy elhallgassak bármit is, amiről beszélni közfelfogás szerint „kényelmetlen“, vagy éppen kellemetlen; életem leírásának nem az a célja, hogy akár saját egyéniséget, akár családomat különbnek, vagy szimpatikusabbnak tüntessem fel, mint amilyen az a valóságban, — hanem egyszerűen korrajzot akarok nyújtani egy oly ember életrajzának keretében, aki magamagát nem tartja ugyan sokra, de azokat a dolgokat, melyeken átment, igenis tulságosan sokalja.

— Mindazoktól tehát, akik azt fogják majd mondani, hogy az őszinteség terén nem kellett volna ily messze menni, — bocsánatot kérek és kérem, nézzék el ezt a hibámat is, mint a többieké, melyeket szintén nem szépítgetek.

Mi a magunk részéről azt hisszük, hogy ha teljesen szokatlan is az a nyíltság, melylyel Szabó tanár a saját dolgait leírja, — munkája csak annál igazabb, annál tanulságosabb és annál érdekesebb.

A színházi törvényszék csütörtökön hoz ítéletet a primadonna és a lírai szerelmes ügyében.

Szerdán megkezdtek a színházi botrány tárgyalását, de az esti előadás miatt ítéletre nem került sor.

(A Délmagyarország munkatársától.) A primadonna és a lírai szerelmes ismeretes színházi botránya — amely élénken foglalkoztatja a nyilvánosságot — szerdán délelőtt került a színházi törvényszék elé. Ítéletre színház-technikai okok miatt még nem kerülhetett sor, a döntést valószínűleg csütörtökön hozzák meg.

A színházi törvényszék

összeállítását még kedden este sorsolás útján állapították meg. A törvényszék elnöki tisztsege Földényi Lászlóra esett, a bíróság tagjai

Utí Giza, Bilicsi Tivadar és Berengh József lettek. A színházi törvényszék tárgyalása és a hozandó ítélet iránt nemcsak a színészvilágban, hanem a színházon kívül állók körében is nagy érdeklődés mutatkozott. A színházi iroda telefonján nem egyszer jelentkezett egy-egy kíváncsi érdeklődő. A színészek közül pedig még azok is feljöttek reggel kilenc órakor a színházba, akiknek szerdán nem volt próbájuk. A törvényszék azonban délig nem ülhetett össze. Földényinek, az elnöknek próbája volt és így meg kellett várni a próba végét.

A vádlottak

is pontosan fennvoltak reggel kilenc órakor. Közös próbájuk volt. A cirkuszhercegnő című operettből tartottak próbát. A két vádlott közül a nyugodtabb Jávor Pál volt. Zöldhelyi Anna szeme kisírt. Egész éjjel nem aludt.

A folyosón és az ülőzókben

mindenki a tárgyalás kimenetelét tárgyalta. Zöldhelyi Anna magára hagyatva sirdogált az egyik sarokban. Igazságát hangoztatta és szomorú sorsát. Érti és tudja, hogy magára hagyatottságában elsikkad az igazság és ha valakit elítél a törvényszék — az ő lesz, aki az inzultusokat elcsenvedte...

A törvényszék déli egy órakor ült össze,

miután teljesen elbarrikádózta magát a kíváncsiskodók elől. A zárt ajtók mögül természetesen nagyon kevés konkrétum szivároghatott ki. A vádat Doktor János képviselte, aki mellett Tarnay igazgató örködött, hogy a színházi Rtk. pontjait pontosan betartsák. A tárgyaláson először

a vádat konkrétizálták:

Zöldhelyi Anna vételt a színházi törvények ellen, mert kollégájáról, Jávorról azt állította, hogy a Kass éttermében zsidózott és vádjait színházi és színházon kívüli emberek előtt is megismételte. Hibás Zöldhelyi abban — szölt tovább a vád —, hogy a színház folyosóján állítólag elkövetett inzultus után a városházára rohant és ott többek jelenlétében elmondta a történeteket, amelyekről a színházi törvények értelmében nyilatkozni nem lett volna szabad. Csak tetőzte az előbb elkövetett szabálytalanságát — folytatódott a vád — még azzal, hogy a kora délutáni órákban a Délmagyarország egyik munkatársát — aki kérdést intézett hozzá — tájékoztatta a színházban történt inzultusról...

Jávor Pál ellen

a következőkben sorakoztatták fel a vádakait:

Jávor vasárnap éjjel a Kassban egy társaságban zsidózott és magaviseletével megsértette a színházi törvényeket. Vételt a színházi törvények ellen Jávor azzal is, hogy a színház folyosóján háromszor tetteg inzultálta Zöldhelyi Annát.

A tárgyalás lefolyásáról csak nagyon kevés részlet szivárgott ki. A hírek szerint

a tárgyaláson heves jelenetek játsszódtak le.

Zöldhelyi az elébe terjesztett vádpontokra vonatkozóan kijelentette, hogy sohasem állította Jávorról, hogy zsidózott volna. Elmondotta, hogy Jávor olyan társaságban ült, amelynek tagjai többször gyalázták a zsidó vallást. Jávor azután az ő kérésére nem figyelmeztette társaságát és ő ebből azt a következtetést vonta le, hogy Jávor egyetértett a társaság tagjaival. Az étteremben történeteket másnap barátai körben elmondotta, de sohasem abban a beállításban, hogy Jávor részese lett volna az antiszemita izetlenkedéseknek.

Tagadta Zöldhelyi azt, hogy amikor őt Jávor inzultálta, az esetet azonnal nyilvánosságra hozta. Elmondotta, hogy az inzultus után teljesen magánkülső állapotba került. Kétségbeesésében a direktort kereste, hogy neki elmondja az esetet. A direktor pedig éppen a városházán tartózkodott és így hozzárohant, nem gondolva arra, hogy Fodor Jenő irodájában a direktoron kívül mások is tartózkodhatnak.

Zöldhelyi ezután elmondta az inzultus lefolyását és azt megelőzően Jávor fenyegető bejelentéseit, amelyek szerint őt meg fogja verni.

Jávor Pál kihallgatása

alkalmával a teljes tagadás álláspontjára helyezkedett. Tagadta, hogy botrányos módon viselkedett volna. Szinjózan volt és nem talált semmi olyan kifogásolni valót a társaság viselkedésében, ami miatt Zöldhelyinek meg kellett volna botrányozni. Elmondotta, hogy Zöldhelyi azt állította róla, hogy ő zsidózott. E